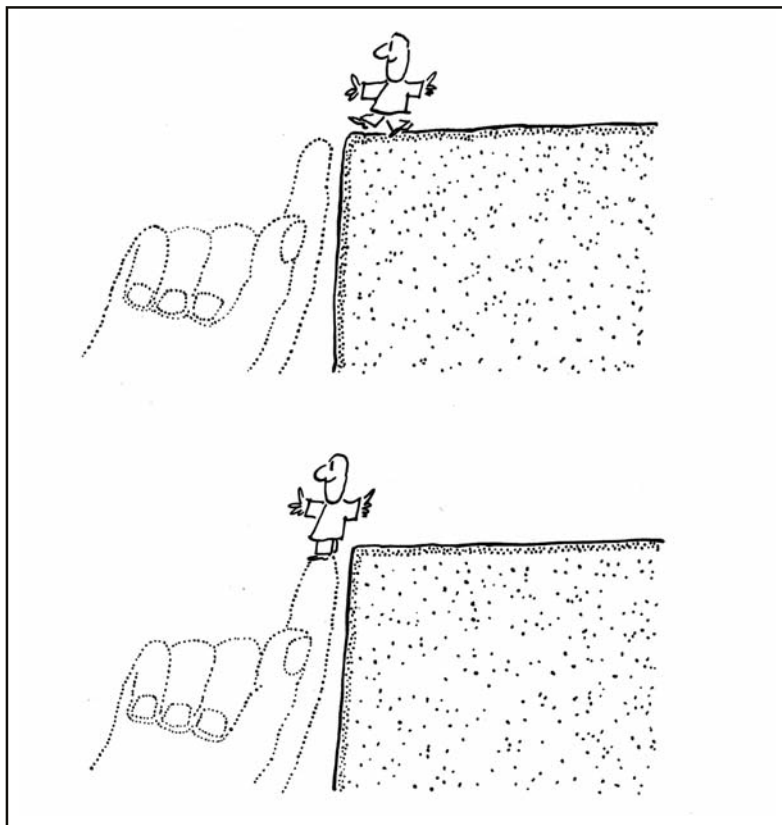

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Večeře Páně – Svátost: věc společenská (2) • Editorial (3) • Prosba staršovstva a faráře (3) • Bazárek a vernisáž obrazů Jany Turecké 2. 10. 2014 (4) • Zápis ze schůze staršovstva dne 12. 6. 2014 (5) • PERNINK 2014 (6) • Co s univerzalismem v éře partikulárních zájmů? (8) • Zažít město jinak (10) • 600 let obnoveného vysluhování podobojí (11) • Recept: Jablkový fluden od moravské babičky (12) • Rekreační v Krkonoších (12)

● *Ilustrace: Ivan Steiger* ●

Září 2014

Buď rozhodný a udatný! Neboj se a neděs!

1. Paralipomenon 22,13

Milý čtenáři Sborového dopisu – Katakomy,

chtěl bych u příležitosti oslav 600 let od obnovení vysluhování Večeře Páně (VP) podobojí věnovat několik počátečních zamyšlení Sborového dopisu významu a smyslu VP, historickému vzhledu a oslavy – způsobu našeho dnešního slavení. Tak jak ji – VP – slavíme ve Vršovicích. Přijměte tedy díl první, který chce vyjádřit alespoň fragmentárně její význam a smysl.

Večeře Páně – Svátost: věc společenská

Evangelická církev slaví jen dvě svátosti – Křest a Večeři Páně. Dvě svátosti, které vtahují věřícího do společenství. Do společenství, které si připomíná Ježíšovu *smrt a vzkříšení*. Křest je počátečním aktem na cestě víry a VP je událostí, která vytyčuje na této cestě hledání *spásy* body pomáhající k soustředění, k odpuštění, ke smíření, k díkůvzdání, k povzbuzení a k radosti z přijetí Ježíšem Kristem. Ale tento výčet toho, kam ukazuje VP, není úplný. Význam VP nelze ani takto redukovat. Nelze přesně vyjádřit, co se při tomto slavení děje. Jediné co můžeme říct, že tato svátost vytrhává z běžného běhu života. Je to událost slavená, aby se člověk zastavil a probral nejen svůj život a víru, ale také své další směřování. Svátost, která vede k vlastní obnově, vede ke zvláštnímu setkání *s něčím jiným* – ne extatickým setkáním s posvátnem, nejde o tajný obřad – ale o setkání skutečných lidí, kteří vyznávají víru v moc Ježíše Krista a věří, že i oni, přese všechny pochybnosti a chyby jsou pozváni k tomuto stolu tímto *Vzkříšeným*, tím přicházejícím tam, kde se *vyznává jeho jméno*. A přesto tu nejdůležitější roli nehraje víra oněch lidí, ale Kristus sám, který chce být v tomto společenství – v živlech, či ve vztazích daného společenství – mezi lidmi z nejrůznějších koutů společnosti, věku a tříd. To dokládají evangelia dobře. Víme, že Ježíš stoloval s nejrůznějšími lidmi, a tak to po něm dělávali i apoštolové.

Z historie víme, že to, jakým způsobem je Kristus přítomný, vedlo k nejrůznějším polemikám a roztržkám. Přes veškeré legitimní pokusy tuto přítomnost blíže osvětlit – způsobem římsko-katolickým, luterským, kalvínským, nebo podle Zwingliho – je to stále spíše tajemstvím, které přesahuje hranice lidského chápání. Přes tuto „nejistotu“ ale můžeme říct, že smysl slavení VP je ve společenství lidí. VP má veřejně spojovat, měla by prosvítit a posvětit životy věřících. A tak i přesto, že VP stále ještě rozděljuje, věrme, že to není definitivní. A že svátek – připomínání – obnoveného vysluhování podobojí neslavíme z hrdosti na svou tradici, ale z hrdosti na Krista, *který jest a který byl a který přichází*, aby obnovil každé své společenství.

Matěj Opočenský

Editorial

Čas prázdnin a dovolených se odplížil do minulosti. Jistě je ale stále přítomný spoustou sil, kterou vám zanechal pro celý školní rok. Srdečně vás v něm vítám a přeji vám, abyste tu spoustu sil co nejlépe zužitkovali i třeba ve sborovém provozu. Nejen dětem přeji hodně nových znalostí a podnětů. Nejvíce vám ale přeji Boží požehnání.

Zářijový sborový program opravdu září. Ani ne tak tím, že na biblických hodinách probíráme knihu Zjevení Janovo, ale že se na úvod seběhlo několik zajímavých sborových akcí.

17. září jsou naši nejstarší členové sboru pozváni do **Horoušánek**, jako loni se **20. 9.** připojíme k akci **Zažít město jinak na Čechově náměstí** (program a info naleznete v samostatném příspěvku) a po dvě poslední neděle v září budeme svědky křtu, a to malé Sáry Fišerové a dvojčat Sedláčků. Na začátku října, konkrétně 2., je naplánován **Bazárek, aneb vyměň, co nepoužiješ, zbytek darujeme na dobrou věc**, aby ihned po něm následovala **vernísáž Jany Turecké**. Všichni jste srdečně zváni. Bazárek začíná v 17.00 a vernísáž cca v 18.30. Manželé Turečtí budou přítomni a něco k obrazům řeknou. Jak znám Petra, určitě si neodpustí i nějaké orchidejové příběhy. Proto tedy přijďte i vy, nadšenci těchto tropických rostlin. **5. října** by měla proběhnout **ekumenická bohoslužba** v kostele Sv. Václava ŘKC na Čechově náměstí. Bude upřesněno.

Jednu důležitou událost připomínáme již v tomto čísle Sborového dopisu. **Bohoslužby 12. října jsou přesunuty do prostor Kaple Betlémské na Starém Městě. Celý Pražský seniorát (potažmo celá církev), tam bude slavit 600 let od obnoveného vysluhování podobojí. Všichni jste srdečně zváni.** Na posledním staršovstvu jsme vymýšleli, jak celou akci pojmut i sborově, a protože Černošovi bydlí od Kaple Betlémské coby kamenem dohodili, napadlo nás, že bychom se u nich mohli sejít a poté se společně vydat na bohoslužby. Vše potřebné se budete postupně dovidat při ohláškách, na webu či sborovém facebooku.

Přeji vám inspirativní a příjemné čtení o akcích, které proběhly – jako o sborově dovolené, nebo které proběhnou – vysluhování pod obojí a dalších. Všem přispěvatelům a autorům moc děkujeme za články, práci, peníze. No prostě za každou pomoc.

Prosba staršovstva a faráře

Staršovstvo se znovu vrátilo k otázce nedělních služeb – tedy pomoci s přípravou a úklidem „pokostelového občerstvení“. Je to mně i celému staršovstvu trochu žinantní znovu celou záležitost připomínat, ale je to nutné.

Proč s tím opět přicházíme? Situace se od poslední debaty příliš nezměnila. Mytí nádobí stále zůstává na bedrech jen několika sester či bratří. A to je stav věru nekřesťanský.

Co se po takové službě chce? Po službě – nejlépe po dvojici – se chce, aby po bohoslužbách zůstala nejméně půl hodiny a pomohla (službě z presbyterů) uvařit kávu, čaj a sklidit a umýt nádobí. V praxi to znamená, že nemusí čekat do posledního odcházejícího, ale jen umýt tu největší část nádobí.

Tedy cca do 11.00 pomáhá služba s udržováním „tekutých pochutin“ a v jedenáct může začít mýt a uklízet. O zbytek nádobí se podělí ti, kteří zůstanou déle. Po službě se nechce, aby na bohoslužby přinášela i něco k snědku, dobrovolnosti se ale meze nekladou. Tato dobrovolnost se ostatně týká každého příchozího, ať službu má či nikoliv.

Myslíme si, že tento formát služby není natolik zatěžující, abychom ho nebyli schopni uvést do provozu. Arch k zapisování naleznete i s tužkou na sborové nástěnce. Naleznete tam i mnoho dalšího.

Bazárek a vernisáž obrazů Jany Turecké **2. 10. 2014**

Rok se s rokem sešel a je na čase provětrat šatníky, tak jako loňský rok pořádáme **Bazárek bez peněz**. Letos to bude pro děti a dospělé dohromady, oddělíme to až na místě.

Součástí bude i ochutnávka masových pomazánek z dílny maminky Martiny Míkové (<http://www.facebook.com/dobrotvodjany>) a také si budete moci prohlédnout a případně i zakoupit výrobky z Obchůdku Jednoho světa (<http://www.jedensvet.org/>)

Přijďte, bude legrace a určitě si i něco hezkého odnesete.

Po, či ještě během Bazárku v 18.30 začne **vernisáž obrazů Jany Turecké**.

Jana Turecká (1983 v Kolíně) vystudovala Evangelickou teologickou fakultu UK v Praze. V r. 2003 studovala kresbu u akad. mal. Zdeňka Strouhala.

Maluje převážně akrylovými barvami na plátno, oblíbenými motivy jsou krajina, domy, postavy. Věnuje se také ilustraci (např. Protestant, Český bratr), textilní tvorbě.

V současné době je na mateřské dovolené a stará se o dvě děti, žije v Soběhrdech u Benešova. Obrazy a další tvorbu je možné si prohlédnout na stránkách:

<http://janaturecka.rajce.idnes.cz/>

Zápis ze schůze staršovstva dne 12. 6. 2014

ZPRÁVA Z PROVOZU SBORU (M. Opočenský)

- nedělní škola: funguje, poslední dvě neděle byla samostatná témata. M. Opočenský prodiskutuje plán na příští rok s M. Otterovou.
- schůzky mládeže: mládež odrůstá, 3-4 lidé odjedou v blízké budoucnosti na studijní pobyty. Oslovit lidi podle kartotéky, oslovit studenty z lékařské fakulty.
- maminky s dětmi: scházejí se pravidelně (2 rodiče, 3 děti)
- biblické hodiny: schází se asi 6 lidí, dlouhodobě funguje dobře
- setkání seniorů: funguje výborně, programy připravované Joelem Pokorným jsou tak kvalitní, že by se daly využít i pro veřejnost, to však znamená přesunout je do večerních hodin
- poznávací soutěž: proběhne na podzim, připravuje ji Jitka Černošová

PROBĚHLÉ AKCE

- Noc kostelů se velmi vydařila, klip byl uveden v Křesťanském magazínu. Den před nocí kostelů proběhl rozhovor s Matějem Opočenským v Českém rozhlase Plus. V časopise Naše rodina je uveřejněn rozhovor s Tomášem Vokatým.
- Diskuze s Danielou Fojtů: zajímavá, vyzněla pozitivně.

FINANČNÍ ZPRÁVA

Salár: 110 500 Kč, sbírky: 27 384 Kč, dary členů: 6 900 Kč, dary ostatní: 5 000 Kč, Jeronýmova jednota: 12 350 Kč

BIBLICKÉ SOUSTŘEDĚNÍ

Uskuteční se 18. 10. pravděpodobně v Tetíně.

VOLBA STARŠOVSTVA

23.11 proběhnou volby, 30.11 jmenování staršovstva.

DISKUZE O VP

Podle Aleny Štěpánové je moc často. Matěj Opočenský navrhnul, aby v případě křtu (kdy bude VP) odpadla pravidelná měsíční.

EVROPSKÉ SETKÁNÍ TAIZE 29. 12. – 2. 1.

Koordinátoři z našeho sboru by mohli být z mládeže. Sbor dá k dispozici své prostory, Michal Otrřisal napíše o této akci článek do Katakomb. Zeptáme se, zda je někdo ochoten ubytovat organizátory a účastníky v termínech 27. 12. – 2. 1. (organizátoři) a 29. 12. – 2. 1. (účastníci). Věk účastníků je 16 – 35 let.

PRODLOUŽENÍ SMLOUVY NA BYT

- Jedna z nájemnic (studentka práv) sepsala smlouvu podle nového občanského zákoníku.
- Jelikož jsme za minulé topné období měli přeplatek za topení, požádáme o snížení zálohy.

CELOCÍRKEVNÍ AGENDA

• Rok 2015 je rokem ústeckého seniorátu.

SBÍRKY

Provedené: Sbirka darů JJ – 12 350 Kč, Diakonie (8. 6.) – cca 2 600 Kč.

RŮZNÉ

Počtem hlasů 6-1-0 byla odhlasována úhrada nákladů na kurz pro mladé faráře Matěji Opočenskému ve výši 880 Kč.

Zapsal P. Staroba

PERNINK 2014

Bratr farář nás požádal, abychom napsali krátké pojednání o sborové dovolené v Perninku. Možná proto, že jsme do Perninku jeli letos poprvé a můžeme tak nabídnout jiný pohled. Možná proto, že jsme po celou dobu pobytu a zvláště pak v jeho závěru nadšeně hlásili, jak je to zdařilá akce. O tom, že je s mladými ze sboru a s jejich dětmi moc dobře, všichni už asi vědí. I to, jak pěkné je bezprostřední okolí chaty a jak kouzelné výlety se odtud dají podnikat. Rozhodli jsme se proto pojmout tento „cestopis“ formou osobních vzpomínek na to nejhezčí, co jsme během pobytu zažili.

Ačkoliv přijíždíme za dosti hustého deště a s očekáváním (nevíme proč) spartánského ubytování, uvítá nás příjemná světlice a vůně nevšedních jídel, houbových pokrmů, zeleninových salátů a mnoha dalších pochutin. Nad horkými talíři sedí milé děti a jejich rodiče – idylka prázdninového odpoledne. Můžeme si přisednout ke každému stolu, všude jsme vítáni. Nakonec jsme zakotvili naproti Radovým, se kterými jsme začali ihned sprádat velké plány na výlety v dalších dnech.

Nepřehlédnutelný Pepík Bartošek s dlouhými vlasy i vousy, který chodí stále naboso. „Máš-li dlouhý vlas, nechod' mezi

nás,“ vzpomíná s úsměvem na dobu svého mládí, kdy se pořádaly hony na máničky. Vzpomínáme na jeho umění a chuť vařit a na jeho nelíčenou pohostinnost rozdělit se o své kulinářské dobroty. Každou diskusi obohatal nějakou vtipnou historkou, většinou ze vzdálených krajů. V jeho příbězích moře hučelo svou věčnou píseň, palmy šuměly a vzduch voněl skořicí a kávou. Kdo Pepíka náhodou neznáte – představte si postavu profesora z animovaného seriálu Byl jednou jeden život či Stvořitele ze slavného animovaného filmu Stvoření světa. Našeho synka Štěpána naučil lézt po skalách. Já jsem se zase přiučila od jeho syna Josífka něco o přírodě – viz níže.

Indiánské léto s Radovými. Ondra a Renata Radovi a obě jejich děti jsou po celou dobu pobytu dokonale vystrojeni v indiánském. Obdivovali jsme, jak rozsáhlou indiánskou výstroj tato rodina má – pokud se Matyáš nebo Miriam zmokřili, ihned dostali náhradní indiánské kalhoty či vestu. Miriam nosila na krku nádobku, kam schovávala mrtvé brouky nebo tajemné kameny. Akorát tomahawk jsme u nich našli, ale možná, že jsme jen špatně hledali. Renata nám prozradila tajnou indiánskou přezdívkou, kterou Matyáš a Miriam

přidělili náčelníku Ondrovi. Slíbili jsme, že ji nikomu neprozradíme a my slovo držíme. S Radovými je zkrátka dobře – jejich smysl pro humor jsme zažili (nejen) během výletu do rašeliníšť v okolí Božího Daru (Pavel se Ondrou samozřejmě zná již od přípravy na confirmaci, kterou měli společně ještě v Charkovské ulici v roce 1989.) Škoda, že s námi nebyl také stejně vtipný Vojta Rada s usměvavou manželkou Kateřinou a jejich dcerkami. Během pobytu jsme si jich příliš neužili, snad příště!

Grilování, na kterém nám Kryštof Míka ugriloval našeho pstruha a pak nám poskytl ještě své poslední pivo, které měl. A legrace, která se kolem darovaného piva následně rozpoutala, zůstane v našich vzpomínkách ještě dlouho. Stejně tak písničky, které jsme si všichni rádi ten večer za kytarového doprovodu Michala zapěli. Začalo se opatrně s folkem a country, ale pak se objevil i rock a pop. Michal zahrál na přání každému. První tóny písně „Skončili jsme jasná zpráva“ vtipně ohodnotil Ondřej Černoš výkřikem „ANTI-CHARTA!“.

Cesta na rozhlednu se sedmiletým synem Pepy Bartoška, Josífkem. Už dlouho jsem si tak pěkně s nikým nepopovídala. Dozvěděla jsem se, jak to mají včely s trávením potravy, jak krmit masožravou rostlinu pinzetou... Během cesty mi pojmenoval všechny typy kytek, keřů a stromů a ještě jsem dostala vyrobenou lodičku z listu a z trávy. A pak se přidaly Josífkovy vzpomínky na dobu, kdy byl ve svých pěti letech s tatínkem v Indii. Dlouhá cesta do kopce ubíhala velmi rychle.

Tábornický duch pospolitosti a dobrodružství, které mohutně podporovali manželé Míkovi, Radovi a Vokatí. Martina Míková improvizovala dětské písničky na kytaru tak, že si každé dítě přišlo na své.

Naše děti písničky dodnes doma zpívají. Obdivovali jsme, jak si většina rodičů v Perninku umí povídat se svými dětmi a mají s nimi svatou trpělivost. A jakou umí pro děti vymyslet zábavu! Nezapomenutelné byly rozzářené oči všech dětí, kte-

ré šly s Tomášem Vokatým kopat studánky nebo točit vodním kolovrátkem (Tomáš ho vlastnoručně vyrobil). Když jsme občas zaslechli, že některým rodičům ze samé lásky stejně „bouchly saze“, byli jsme s Pavlem rádi, že v tom nejsme sami.

Obchod u Patrika a 5% plnotučné mléko z farmy Abertamy. Takový obchod nemají ani v Paříži, natož v Praze. No a mléko z místní biofarmy? Kam se na něj hrabe červené plnotučné od Olmy!

Hodná miminka v šátcích. Dcerce Matěje a Evy Opočenských Medě byly tou dobou sotva dva měsíce a statečně zvládala všechny náročné výlety. Alespoň tedy do středy, než jsme odjížděli.

Večerní bohoslužby – obdiv patří bratru faráři, jeho trpělivost s dětmi při biblic-

kých hodinách, při kterých tak zajímavě a věrohodně převyprávěl do dětské řeči poselství z vybraného tématu. Starší děti jeho snahu viditelně docenují a spolupracují. Mrňata, ke kterým patří i náš mladší syn Pěťa, udatně zlobí, ale bratr farář s přehledem zvládá i toto.

Zajímavé téma pro večerní bohoslužby s dospělými – starozákonní kniha Rút. Každověčerní usebrání, zamyšlení, zapívání.

A také intelektuální diskuse, například na téma tolerance menšin u nás nebo přednáška Jitky Černošové o životě v současné Číně. Zaujalo mě například, že v Číně prý musí každý manžel své manželce odevzdat celou svou výplatu. Vracíme se v myšlenkách zpět do období bezstarostného studia na vysoké škole a je nám moc dobře.

Poděkování patří Lence Vokaté, která akci v Perninku měsíce před tím organizovala a na místě se také starala o to, aby všechno klaplo a všichni byli spokojeni. Inu Marie Ortová má důstojnou nástupkyni.

Do Prahy jsme se vrátili o něco dříve než ostatní, končila nám dovolená, proto ani nezmiňujeme všechny, kteří letos v Perninku byli. Už nyní se ale těšíme na příští sborovou dovolenou. A děkujeme Pánu Bohu, že jsme mohli tento krásný letní čas s vámi takto prožít.

*Iva Bezděková
příspěním manžela Pavla*

Co s univerzalismem v éře partikulárních zájmů?

Povšimněme si důslednosti, s níž antické řecké, ale i římské a poté evropské středověké myšlení usilovaly dát věcem (světu, životu, lidské duši i společenství lidí v obci) tvar. Řecké myšlení bylo přímo posedlé usilováním o **logos**, kýžený opak **chaosu**; z těchto myšlenkových zdrojů bere svůj zdroj i pojetí pravdy jako **alétheia** (odhalování skrytého)! Vnucuje se otázka: není zmíněná **tendence k „vlamování se“ někam, nahlížení, zestejňování** (či dokonce „totalizaci“, vypůjčíme-li si výraz Emmanuela Lévinase), něčím hlubším, starším a původnějším? Nejde o **hlubinnou tendenci**, skrytou v kolektivním nevědomí lidstva a pouze se „vynořující“ v rozmanitých archetypálních vzorcích specifických lidských kultur?

Bytostná potřeba řádu

Východiskem takto nasměrované úvahy by nám mohlo být konstatování M. Eliadeho o bytostné potřebě archaických společeností, vést přísnou hranici mezi prostorem sakrálním a prostorem profánním, tj. mezi tím, co je kultivované, uspořádané (posvěcené zásahem vyšších, božských sil), a tím, co je nekultivované, neuspořádané („obyčejné“). Podle hluboce zakořeněného přesvědčení archaického člověka „to první je ‘Svět’ (přesněji ‘náš svět’), Kosmos; to druhé již není kosmos, nýbrž jakýsi ‘jiný svět’, prostor, který je cizí, chaotický, obydlí strašidly, demony, ‘cizinci’ (kteří jsou ostatně připodobňováni démonům a duším zemřelých)“.

Zmíněný hlubinný pocit, tušení – ba přímo metafyzická jistota – archaického myšlení se pochopitelně promítly do strategie expanze, dobývání – a tudíž „zestejňování“, jakožto jediného legitimního způsobu, jak „zrušit cizost“, resp. „negovat jinakost“. Eliade píše: „Neznámé, cizí, neosídlené území (neosídlené znamená často: ‘našimi’ neosídlené) participuje dosud na nestálé a zárodečné modalitě ‘Chaosu’. Tím, že člověk určité území zabere, ale především tím, že se na něm usadí, promění je symbolicky prostřednictvím rituálního zopakování kosmogonie v Kosmos.“

Zdá se mi, že jsme se nyní dotkli jednoho z **prazákladních zdrojů náboženské víry**. Karel Skalický, když ve své knize „Po stopách neznámého Boha“ identifikuje složky **náboženské potřeby**, používá řady výrazů, jež (ve svém souhrnu a z různých úhlů pohledu) směřují k jednomu a témuž – k rozpoznání klíčového významu, který pro (archaického, ale i moderního) člověka hrají takové hodnoty, jako: jistota, zajištěnost, bezpečí, zázemí, orientace, smysl, řád, očistění... Ano, **zde, v této hlubinné potřebě lidského sebezakotvení a současně sebezahánění, tkví předpoklady onoho tíhnutí k neustálému ztvárňování daného!**

S trochou nadsázky lze říci, že člověk globalizuje, tedy humanizuje svět vlastně od počátku svých dějin. Tato humanizace skrývá v sobě samozřejmě obě stránky, navzájem spjaté: na jedné straně zlidšťování ve smyslu kultivace a tvorby nových hodnot, na straně druhé podržování všeho výlučně lidským měřítkům, utilitarizaci a ekonomizaci...

Bylo to v první řadě **evropské myšlení**, v němž se prosadil duch **univerzálního nároku** na teoretické uchopení a ovládnutí světa – a to i světa mimoevropského. Filosofické zdůvodnění univerzálního nároku západního myšlení formuloval Edmund Husserl jako „univerzalitu kritického stanoviska“. Jeho žák Jan Patočka přesvědčivě dovodil, že „Evropa ukázala *dvě cesty* k otevření země: *vnější cestu dobytí a ovládnutí světa*, která přivodila zánik Evropy jako historicky jednotného útvaru; *vnitřní cestu otevření země jakožto odemčení světa*, proměny přirozeného světa vůbec, a tuto cestu je zřejmě třeba po všech vnějších katastrofách, vnitřních zmatcích a pochybných opět nalézt a dojít po ní na konec.“ Tomáš Halík v této souvislosti hovoří dokonce o evropské posedlosti roznést „svěřené světlo“ a „osvítit jím všechny kouty světa“! V knize „Vzýván i ne vzýván“ píše: „K vskutku nápadným rysům evropských dějin patří nutková touha oslovovat zbytek světa, neúnavná snaha nabízet – řečeno slovy apoštola Pavla, prvního misionáře Evropy, ‘vhod’ i ‘nevhod’ – vždy to, co v určité době cítila jako své největší obdarování, svěřené jí k univerzálnímu šíření dobra: helénskou kulturu, římskou civilizaci, křesťanskou víru, humanismus, ideu svobody, vědeckou racionalitu, demokracii, technické vynálezy, sociální revoluce, emancipaci ženy, lidská práva, ochranu přírody.“

Halík, myslím, v hutné zkratce vystihl ambivalentní charakter univerzalizující tendence evropského myšlení a způsobu „zacházení se světem“. **Perspektiva a naděje** – ale i **nebezpečí a riziko**; to vše je v ní vskutku obsaženo!

(Pokračování příště)

Petr Nesvadba

Zveme na **Náměstí Svatopluka Čecha**
na sousedskou slavnost
sobota 20. 9. 2014 od 13 do 22 hodin

**Zažít
město
jinak!**

Vystoupí:
Olats Otesoc
Magnetikum
Missa Poetica
Left Handed
Neřvi mi do ucha

divadelní workshop Strašnického divadla
instalace Diany Winklerové
venkovní filmová projekce
tvořivá dílna atelieru Růt
žonglovací koutek
prohlídka kostela
dětský koutek
deskové hry
ping-pong

občerstvení
pivo
vino
zmrzlina
smažené ryby

**SOUSEDSKÁ HOSTINA
ZDARMA**

CHARITATIVNÍ "SEKÁČ"

auto*mat

Všichni se můžeme zapojit!

**Přinesme si vzájemně ochutnat domácí dobroty
na společnou sousedskou hostinu!
Věnujme oblečení do charitativního "sekáče"**

<http://zazitmestojinak.cz/>

2014

PŘIJĎTE S NÁMI SLAVIT 600 LET OBNOVENÉHO VYSLUHOVÁNÍ PODOBOJÍ 12. ŘÍJNA 2014 V PRAZE

BETLÉMSKÁ KAPLE

Betlémské náměstí, Praha 1

10.00 slavnostní ekumenické bohoslužby, souběžně
program pro děti

DOMINIKÁNSKÝ KLÁŠTER

Husova 234/8, Praha 1

12.30 Musica da chiesa: koncert duchovní hudby
s historickými hudebními nástroji
(hrají a zpívají Tomáš Najbrt a Jaroslav Konečný)
14.00 panelová diskuse na sociální téma
15.30 Musica da chiesa: druhý koncert duchovní hudby

KOSTEL SV. MIKULÁŠE

Staroměstské náměstí, Praha 1

12.30 varhanní koncert
14.00 přednáška Jana Láška: Dědicové kalicha
15.30 varhanní koncert

KOSTEL U MARTINA VE ZDI

Martinská 8, Praha 1

12.30 Divadlo V. Marčíka: Labyrint světa
14.00 zpívání s Ladislavem Moravetzem
15.30 představení nové knihy o kostelu U Martina ve zdi
19.30 ekumenické bohoslužby slova

STAROMĚSTSKÉ NÁMĚSTÍ

Praha 1

12.30 koncert romské hudby
14.00 koncert Konzervatoře Evangelické akademie
15.30 Divadlo V. Marčíka: Mysteria buffa
17.00 koncert skupiny Spirituál Kvintet
Po celou dobu programu na Staroměstském náměstí
budou probíhat kreativní dílny pro děti a jejich rodiče.

KOSTEL SV. MICHALA

V Jirchářích 14, Praha 1

12.30 přednáška Pavla Hradíka: Kalich dnes
14.00 společný koncert pěveckých sborů Jeroným a sboru
M. Jakoubka ze Stříbra
15.30 přednáška Martina Vaňáče: Společné slavení – utopie
nebo reálná možnost?

EVANGELICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA UK

Velká posluchárna, Černá 9, Praha 1

12.30 přednáška Dušana Coufala: Počátky kalicha
v Čechách
14.00 přednáška Petra Moreče: Ohlasy kalicha
15.30 přednáška Jiřího Mrázka: Večere Páně dnes

DOPROVODNÝ PROGRAM

Komentovaná procházka „Husitskou Prahou“: sraz na Staroměstském náměstí ve stanu u hlavního pódia
(začátky v 12.30, 14.00, 15.30).

Bojová hra pro děti: sraz na Staroměstském náměstí ve stanu u hlavního pódia (start v 12.30, 14.00, 15.30).

Osłavy se konají za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, hlavního města Prahy, Městské části Praha 1,
Evangelické zemské církve v Bádensku, Evangelické církve v Porýní a Evangelicko-luterské církve v Bavorsku.

www.e-cirkev.cz / www.nase-reformace.cz / [facebook Osłavy 600 let kalicha](https://www.facebook.com/Oslavy600letkalicha)

NAŠE
REFORMACE
CIRKEVNÍ VÝROČÍ 2013 - 2018

Recept

Jablkový fluden od moravské babičky

Ingredience: 2 vejce, 6 lžíc cukru, 4 lžice oleje, 2 dcl mléka, 12 lžic polohrubé mouky, 6 středně velkých nastrouhaných jablek

Ušleháme vejce s cukrem, poté pomalu zašleháváme olej. A postupně přidáváme další ingredience. Aby bylo těsto nadýchanější, můžeme přidat trochu prášku do pečiva. Těsto dáme do vymazané a vysypané dortové formy, můžeme posypat ještě jiným druhem ovoce (výborný je černý rybíz), případně na chuť přidat skořici. Peče se v rozpálené troubě na 200 stupňů, cca 25 min.

Eva Opočenská

Rekreace v Krkonoších

Častým předmětem rozhovorů našich rodin i jednotlivců je v této době ve sboru téma, kde všude jsme trávili letos prázdniny či dovolenou. Chtěli bychom upozornit naše mladé nebo nové členy na místo, kde se dá prožít příjemný pobyt, a to nejen v létě, ale i v zimě. Jsou to Janské Lázně v Krkonoších pod Černou horou, Sola Fide – rekreační objekt naší církve. My tam jezdíme už přes dvacet roků. Jde o objekt s dlouhou historií, před lety zrenovovaný, s dvou- i vícelůžkovými pokoji s příslušenstvím, s bezbariérovým přístupem, s jídelnou a společenskými místnostmi. Má dobré autobusové spojení i možnost parkování aut, nabízí bohaté možnosti turistických výletů i vycházek pro seniory. Nedaleko je lanovka na Černou horu... Není třeba víc popisovat, přesvědčte se sami. Objevují se tam i celé skupiny z našich sborů, rodiny s dětmi, i senioři. Ovzduší je ekumenické, členství v církvi není podmínkou pro ubytování. Ale v neděli se naskýtá možnost účasti na bohoslužbě v našem kostele, který stojí hned vedle.

Podrobné informace o možnostech ubytování a o cenách získáte na adrese Dům Sola fide č.p. 14, 542 25 Janské Lázně, na telefonu 499 875 425 nebo na www.sola-fide.cz. Provozovatelem a správcem objektu je Ing. Miroslav Cejnar, který býval členem vršovického sboru...

A co znamená Sola fide? Pouhou vírou – to je jeden ze základních pojmů protestantismu: člověk je před Bohem ospravedlněn jinak než tím, co sám koná. Ne svými skutky a zásluhami, ale milostí.

Veberovi

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravdy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: O. Rada, T. Vokatý; Korektury: T. Hrubý; Odpovědný redaktor: M. Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč